

Karakteristieken op 31 december 2013

- People to People steunt 29 gezinnen in Lalibela.
- In diverse steden studeren 6 studenten met hulp van de stichting.
- De stichting exploiteert vijf People to People Information Centers (o.a. computers en boeken)
- P2P heeft een kippenproject op de Getergie school
- De openbare bibliotheek van Lalibela wordt gesteund door P2P.
- People to People zorgt voor werkgelegenheid van acht fulltime medewerksters en drie parttimers.
- Maandelijkse vaste kosten € 836,-
- De vaste sponsors zorgen elke maand voor € 895,-
- De kosten in Nederland schommelen rond de 1%.

Ook dit jaar heb ik weer een paar weken door Ethiopië gereisd om eens te kijken hoe het met de opleiding van onze studenten is gesteld.. Heel wat langer heb ik het leven in Lalibela aan mij voorbij laten gaan. Ik kan daar ondertussen een boek over schrijven maar.. ik beloof mij te beperken tot een korte nieuwsbrief:

Algemeen

Normaal gesproken is Addis al een stad waar je, wat mij betreft, zo kort mogelijk moet verblijven maar dit jaar is het echt een ramp om er je weg te vinden. De voorspoedige economische ontwikkeling loopt niet in de pas met de ontwikkeling van de infrastructuur en dat leidt tot een dagelijkse verkeerschaos die, zelfs op zondag, niet van plan is zich ooit op te lossen. In dit geval daadkrachtig bestuur waarin de hand van de alom tegenwoordige Chinezen goed zichtbaar is. Om het probleem te lijf te gaan wordt er zowel boven- als ondergronds een tramlijn aangelegd. Dat daarvoor complete straten volledig worden opengelegd doet even niet te zake. Zelfs voetgangers moeten, soms letterlijk, op handen en voeten langs de gevels kruipen om hun huis of bedrijf te bereiken. Ben je oud: pech dan. Ben je ook nog eens slecht ter been: dubbele pech.

Lalibela

De financiële crises ligt klaarblijkelijk weer achter ons want ik heb nog nooit zoveel toeristen als dit jaar in Lalibela getroffen. De toeristenbranche doet goede zaken en investeert nog steeds behoorlijk in hotels en restaurants. De aanzuigende werking die de economische groei oproept begint een beetje in het nadeel van het stadje te werken. Elk jaar zijn er weer nieuwe bergwanden beplakt met huisjes en winkeltjes. Om er voor te waken dat het schilderachtige oude centrum ten onder gaat aan de vooruitgang is, in samenwerking met Unesco, een masterplan opgesteld dat uiteindelijk tot een soort Zaanse Schans maar dan in Lalibela moet leiden . Dat er ook behoefte is aan een sociaal masterplan moge blijken uit de opmerking van een hoteleigenaar die twee zwangere werknemers op de stoep zette met de laconieke mededeling: “ my hotel is not an incubator”. Sorry voor de betrokken dames maar ik moest om die taalkundige spitsvondigheid eerlijk gezegd wel even grinniken.

Kippenproject

Er loopt weer een ander soort kippen in de hokken van ons project. Dit type schijnt wat sterker te zijn en minder gevoelig voor ziekten. Ook in het afgelopen jaar heeft de verkoop van eieren en slachtkippen voldoende opgebracht om voor een aantal kinderen schooluniformen te kopen.

Onze informatiecentra

Boeken, toners, computers en de apparaten die daarbij horen zijn weer netjes bij onze informatiecentra afgeleverd en worden al weer goed gebruikt. Datzelfde geldt voor de tafels en stoelen die we ook nu weer door onze meubelmaker hebben laten maken. Elk jaar zijn er meer kinderen die gebruik maken van onze faciliteiten. Dat kan ook want er komen steeds nieuwe computers en boeken bij. Verleden jaar had de Shumsheha school al besloten voor de computertraining een apart lokaal in gebruik te nemen en nu volgt de Lalibela school dit voorbeeld. Nagenoeg alle kinderen die doorstromen naar het voortgezet onderwijs hebben een certificaat waaruit hun computervaardigheid blijkt.

Het is nu ruim 10 jaar geleden dat ons eerste centrum is opgericht en zo langzamerhand is het een zo vanzelfsprekend deel van de school dat onze bemoeienis zich zo ondertussen beperkt tot het leveren van materiaal en het betalen van het salaris van onze medewerksters. Vroeg of laat dragen we het centrum helemaal over aan de school maar voor het zover is moeten de loonkosten deel gaan uitmaken van het schoolbudget. In overleg met het gemeentebestuur en de scholen is nu afgesproken dat wij vanaf volgend jaar december 80% van de salarissen betalen en de school, op basis van cost sharing, de resterende 20%. De jaren daarna zal onze participatie elk jaar worden teruggebracht. We hebben afgesproken dat wij voorlopig nog voor materiaal blijven zorgen én, als de financiële ruimte daarvoor beschikbaar is, wij ook andere scholen aan boeken zullen helpen.

Openbare bibliotheek

“Niet eerder meegemaakt” tranen van vreugde bij de manager van de bibliotheek toen wij weer met een aantal goed gevulde dozen op de stoep stonden. Het hele jaar door moet hij schipperen om zoveel mogelijk mensen van de gevraagde (studie) boeken te voorzien en nu in één klap een kleine 200 boeken erbij. Daarnaast hebben we twee speciale leestafels laten maken.

Studenten

In juni is Birku afgestudeerd en hij is nu op zoek naar een baan. We hebben momenteel nog drie studenten die een opleiding aan de universiteit volgen. Er wordt hard gestudeerd en de resultaten zijn prima.

Gezinnen

Toen wij 1999 met de ondersteuning van gezinnen begonnen was het onderwijs in Lalibela nogal overzichtelijk. Na de basisopleiding ging een beperkt aantal kinderen naar het voorbereidend onderwijs en de rest moest zelf maar uitzoeken hoe het leven er na de school zou uitzien. Gelukkig is dat nu allemaal stukken beter geworden. Er is een soort VMBO (Vocational school) waar gedurende 4 jaar een beroepsopleiding gevolgd kan worden. In een op toeristen ingesteld stadje als Lalibela ligt het voor de hand dat het merendeel van de opleidingen is gericht op toeristische dienstverlening maar ook vakken als elektrotechniek en accountancy zijn populair.

Dit jaar hebben een zevental van onze kinderen hun opleiding afgerond en voor ons is het natuurlijk een succes dat enigen van hen inmiddels een leuke baan hebben gevonden.

Omdat we nu meer kinderen hebben die op het “vmbo” zitten, nemen we voorlopig geen nieuwe gezinnen in dit project op. We geven er de voorkeur aan de oudere kinderen iets meer hulp te bieden zodat zij de middelen hebben om ook zo nu en dan een studieboek aan te schaffen.

Overigens krijgen de andere gezinnen vanaf 1 december ook 50 Birr meer. Al is het alleen maar om de inflatie een beetje voor te blijven.

Ondertussen in Nederland

- Wij krijgen van de stichting 40MM een bedrag van € 650,-
- De festiviteiten rond een huwelijksfeest leverde € 1054,- op
- Van particulieren ontvangen we Engelstalige boeken voor de bibliotheek
- Van een familie ontvingen wij € 750,-
- De gemeente Koggenland schenkt ons € 122,50